

Tolkningsfrågor

Mot bakgrund av att bedömningen av om ett avtalsvillkor är oskäligt enligt artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾ inte får avse vare sig beskrivningen av avtalets huvudföremål eller å ena sidan förhållandet mellan pris och ersättning och å andra sidan sålda tjänster eller varor under förutsättning att dessa villkor är klart och begripligt formulerade,

och

med hänsyn till att enligt artikel 2.[2] a i direktiv 2008/48 ⁽²⁾ är den definition som ges i artikel 3 g i samma direktiv av konsumentens sammanlagda kreditkostnad — och som inbegriper samtliga kostnader, som konsumenten måste betala i samband med kreditavtalet — inte tillämplig för att fastställa föremålet för ett kreditavtal för vilket det som säkerhet finns en inteckning i fastighet,

önskas svar på om begreppen avtalets huvudföremål och pris i artikel 4.2 i direktiv 93/13/EEG kan tolkas så, att i nämnda begrepp (avtalets huvudföremål och pris) ingår, utöver de beståndsdelar som utgör del av den motprestation som kreditinstitutet har rätt till, även den årliga effektiva räntan för ett kreditavtal som bland annat består av en fast eller rörlig räntesats, bankavgifter och andra avgifter som ingår och definieras i avtalet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EGT L 133, s. 66)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 21 maj 2012 —
Salzburger Flughafen GmbH mot Umweltsenat**

(Mål C-244/12)

(2012/C 235/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Salzburger Flughafen GmbH

Motpart: Umweltsenat

Övrig part (Mittbeteiligte Partei): Landesumweltanwalt von Salzburg

Övrig part (Weitere Partei): Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Tolkningsfrågor

1. Utgör rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 ⁽²⁾ (nedan kallat direktiv 85/337) hinder mot en nationell bestämmelse, enligt vilken genomförandet av en miljökonsekvensbedömning i fråga om infrastrukturarbeten på en flygplats (som inte avser start- och landningsbanorna), nämligen uppförandet av en terminal och utökandet av flygplatsens yta för att kunna uppföra ytterligare anläggningar (särskilt hangarer, maskinhallar och parkeringsytor), endast krävs när antalet flygningar därigenom kan förväntas öka med minst 20 000 per år?

För det fall fråga 1 besvaras jakande:

2. Innefattar direktiv 85/337 genom sin direkta effekt ett krav men också en möjlighet att i avsaknad av nationella bestämmelser (med beaktande av de syften och kriterier som anges i bilaga III) genomföra en miljökonsekvensbedömning av ett sådant projekt som närmare beskrivs i fråga 1 och som omfattas av bilaga II?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 73, s. 5).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven
administrativen sad (Bulgarien) den 21 maj 2012 —
Melih Veli Mustafa mot Direktor na fond "Garantirani
vzemanija na rabotnitsite i sluzhitelnite" kam Natsionalnia
osiguritelena institut**

(Mål C-247/12)

(2012/C 235/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Melih Veli Mustafa

Motpart: Direktor na fond "Garantirani vzemanija na rabotnitsite i sluzhitelnite" kam Natsionalnia osiguritelena institut

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.1 i rådets direktiv 80/987/EEG ⁽¹⁾ av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagsättning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG ⁽²⁾ av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av

medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, mot bakgrund av skäl 5 i direktiv 2002/74, tolkas så, att medlemsstaterna är skyldiga att garantera arbetstagarnas fordringar i insolvensförfarandet under hela detta förfarande fram till och med insolvensbeslutet och inte enbart vid den tidpunkt då förfarandet inleds?

2. Utgör artikel 2.1 i direktiv 80/987, i dess lydelse enligt direktiv 2002/74, hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken en garantiinstitution enbart har möjlighet att betala arbetstagares fordringar som avser utestående lön som härrör från ett anställningsförhållande i den mån som dessa fordringar uppkommit före den dag då insolvensförfarandet inleddes, när detta beslut inte innebär att arbetsgivarens verksamhet upphör och arbetsgivaren inte förklaras insolvent?
3. För det fall att föregående fråga ska besvaras jakande: Har artikel 2.1 i direktiv 80/987, i dess lydelse enligt direktiv 2002/74, direkt effekt och kan denna artikel tillämpas direkt av den nationella domstolen?
4. För det fall att de ovanstående frågorna ska besvaras jakande: Om det inte finns någon konkret nationell bestämmelse avseende den frist inom vilken en begäran kan lämnas in om att garantiinstitutionen ska garantera arbetstagarnas fordringar som uppkommit före registreringen av beslutet genom vilket arbetsgivaren förklaras insolvent (och vederbörandes verksamhet upphör), kan då, i enlighet med effektivitetsprincipen, den frist på 30 dagar tillämpas vilken föreskrivs i nationell rätt för andra tillfällen, varvid denna frist börjar löpa från och med den dag då insolvensbeslutet registreras i handelsregistret?

(¹) Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 270, s. 10).

Överklagande ingett den 1 juni 2012 av Guillermo Cañas av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 26 mars 2012 i mål T-508/09, Cañas mot kommissionen

(Mål C-269/12 P)

(2012/C 235/15)

Rättegångspråk: franska

Parter

Klagande: Guillermo Cañas (ombud: Y. Bonnard, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Internationella antidopningsbyrån, ATP Tour Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 26 mars 2012 i mål T-508/09,
- förplikta tribunalen att pröva talan om ogiltigförklaring som väcktes av Guillermo Cañas den 22 december 2009,
- avslå alla invändningar mot dessa yrkanden,
- förplikta övriga parter i målet att ersätta Guillermo Cañas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anförd tre grunder till stöd för överklagandet av tribunalens beslut.

Klaganden har för det första hävdad att tribunalen åsidosatte rätten för ett företag som tillfälligt är utestängt från en marknad att väcka talan mot ett beslut att avskriva ett klagomål angående överträdelse av konkurrensrätten genom att kräva, för att företaget ska anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad, att det ska kunna erhålla en omedelbar fördel av talan om ogiltigförklaring. En talan om ogiltigförklaring av ett beslut att avskriva ett klagomål kan enligt klagandens mening aldrig i sig medföra en omedelbar fördel för klaganden, eftersom talan enbart kan leda till en granskning av klagomålet, utan någon garanti för resultatet av granskningen.

För det andra har klaganden hävdad att tribunalen gjorde den felaktiga bedömningen att klagandens berättigade intresse av att få saken prövad hade upphört, då klaganden fortfarande berörs av de påtalade konkurrensbegränsande hindren. Klaganden anser, trots att han har avslutat sin sportkarriär, att han fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad, det vill säga ett intresse av att erhålla en ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avskriva hans klagomål utan att vidta någon åtgärd samt att erhålla ett konstaterande från kommissionen att de påtalade konkurrensbegränsande hindren är olagliga. Detta är nämligen ett nödvändigt steg för att kunna väcka talan om skadestånd mot Internationella antidopningsbyrån, ATP Tour Inc. och Fondation Conseil international de l'arbitrage en matière de sport (Internationella rådet för skiljedom för idrott).

För det tredje har klaganden hävdad att tribunalen fann att en ogiltigförklaring av beslutet att avskriva klagandens klagomål inte påverkade klagandens rätt att väcka talan om skadestånd mot de företag som kritiserades, eftersom det administrativa förfarandet vid kommissionen inte kan hindra en talan vid behöriga domstolar i civilmål. Detta argument grundar sig nämligen på en oriktig uppgift avseende de faktiska omständigheterna, eftersom det i beslutet från Idrottens skiljedomstol av den 23 maj 2007 angavs att de kritiserade hindren inte stred mot den europeiska konkurrensrätten. Detta innebär att utan ett gynnsamt beslut från kommissionen finns det ingen möjlighet för klaganden att begära ersättning.